

Hospitalsvæsenet. For de rige, de velhavende har dette Spørgsmaal jo ikke nogen overordentlig stor Betydning, de have deres flot udstyrede Hjem, deres mange Værelser, hvori de kunne anbringe de syge, de have Raad til at holde Sygeplejerske hjemme, holde Huslæge og deslige, saaledes at deres syge kunde faa fuld Pleje, selv om der slet ikke var Hospitaler i Byen. Og skulde det være, at de ønskede en syg fjernet fra Hjemmet, saa findes der Privatklinikker, hvor de for Betaling kunne faa vedkommende indlagt, saaledes at de ikke ere særlig interesserede i en god Indretning af Hospitalsvæsenet. For de fattige derimod, som have deres smaa indskrænkede Lejligheder, hvor det er saa godt som umuligt at pleje en syg, og hvis øvrige Forhold ere af den Beskaffenhed, at de ikke i Hjemmet kunne skaffe den tilstrækkelige Pleje, er det jo af største Vigtighed, at Kommunen tager sig af denne Sag, og som Følge deraf have disse fattige og ubemidlede Folk den største Interesse paa dette Omraade af, at Kommunalbestyrelsen er sammensat saaledes, at den ogsaa vil fyldestgøre, hvad der er Kommunalbestyrelsens Opgave med Hensyn hertil. Jeg skal tillige nævne Skolevæsenet. Saa længe vort Skolevæsen hviler paa Klassesystemet, og Skolen ikke er en fælles Folkeskole, hvori alle Borgere skulle sende deres Børn, ere de rige og velhavende dog ikke i den Grad interesserede i, at Skolevæsenet faar en sund og god Udvikling. De vilde være interesserede deri, hvis vi havde en fælles Folkeskole, saa skulle vi nok se, at saa vilde de arbejde for at udvikle Skolevæsenet i størst mulig Grad, men da de kunne holde Privatlærere til deres Børn eller sætte dem i de dyreste Skoler, saa ere de ikke saa stærkt interesserede i den almindelige Folkeskoles Udvikling. De fattige derimod, der ikke have Raad til at holde Privatlærere til deres Børn eller sætte dem i dyre Skoler, ere stærkt interesserede i, at Kommunen tager sig af Skolevæsenet og indretter gode og hensigtsmæssige kommunale Skoler, hvor deres Børn kunne modtage den mest omfattende og bedst mulige Undervisning. Jeg mener altsaa, at netop de, hvis Indtægter ere smaa og derfor paa Grund af Valgcensus ere udelukkede fra Valgret, i højere Grad end de mere velhavende ere interesserede i en god, sund og fornuftig Styrelse af Kommunens Anliggender.

Men dertil kommer endvidere nogle særlige Forhold, som gælde for Kjøben-

havn, og med Hensyn til hvilke Kjøbenhavn danner en Undtagelse fra hele det øvrige Land. I hele det øvrige Land er det saa, at enhver, der under en eller anden Form har ydet Bidrag til Kommunens Fornødenheder, faar derigennem Valgret. Her i Kjøbenhavn derimod begrænses i Øjeblikket Valgretten til dem, der have mindst 1000 Kr. og efter Flertallets Forslag 800 Kr. i Indtægt; men man maa huske paa, at Ydelsen til Kjøbenhavns Kommunes Fornødenheder begrænses ikke ved denne Valgretscensus, idet Skattesystemet her i Kjøbenhavn for en overvejende Dels Vedkommende hviler paa indirekte Skatter, hvorigennem de, der ikke komme paa de officielle Skattelister, alligevel maa yde Bidrag til Kommunens Fornødenheder. Jeg skal oplyse, at efter Kjøbenhavns Regnskab for 1897 udgjorde Grund- og Arealsskatten, som ere indirekte Skatter, den Gang 3,550,000 Kr., og ved Siden deraf udgjorde den direkte Indkomstskat 2,939,000 Kr. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at den overvejende Del af Skatteindtægten i Kjøbenhavn kommer ind gennem de af mig nævnte indirekte Skatter; og der kunde nævnes flere indirekte Skatter til Kommunen, men jeg skal afholde mig derfra, thi hvad jeg har anført, er tilstrækkeligt til at vise, at mange, der ere udelukkede fra de officielle Skattelister i Kjøbenhavn, alligevel bidrage til Kommunens Fornødenheder. I Modsætning til, hvad der er Tilfældet i Provinserne, faa de dog ikke Valgret. Det mener jeg maa være et Moment for ærede Medlemmer til at stemme for Indførelsen af almindelig Valgret, da det efter min Formening er ganske uretfærdigt at stille kjøbenhavnske Borgere i et saadant Undtagelsesforhold over for Befolkningen i det øvrige Land.

Men dertil kommer en Omstændighed, som er berørt i Betænkningen, og som jeg heller ikke kan undlade at berøre her, idet jeg taler om de kjøbenhavnske Forhold, hvor det navnlig kommer stærkt frem. Det er dette, at de Indtægter, hvoraf de mere velstillede svare deres Skat, jo for en stor Del ere Udbytte af produktivt Arbejde, som efter min Formening i højere Grad burde komme selve Arbejderne til gode. Ogsaa derigennem kommer en stor Masse, som ikke svarer direkte Skat, til at yde Bidrag til Kommunernes Fornødenheder. Jeg sagde, at det er et Forhold, som særlig gør sig gældende i Kjøbenhavn, og jeg skal i saa Henseende henvise til den store Stigning i Grundværdierne, som man